

Din minunile Sf. Paisie Aghioritul (1924-†1994)

❖ În primăvara anului 1990 l-am vizitat pe Stareț la Coliba sa, Panaguda, pentru prima oară.

Când m-a văzut, m-a lovit pe spate și mi-a spus: "Ești din Pont". Acolo am întâlnit și alții și alți închinători, care după puțin au plecat. Atunci Starețul m-a dus în chilia sa.

Fusesem căsătorit, dar în urma anumitor împrejurări m-am despărțit, iar acum mă gândeam la călugărie. După ce Starețul m-a servit cu rahat și cu apă, am văzut ceva care m-a înspăimântat. Starețul plutea deasupra pământului, iar trupul său era înconjurat de o lumină cerească. Atunci am simțit înlăuntrul meu o schimbare atât de minunată, încât îl priveam cu multă teamă și evlavie. Aceasta a durat cam un minut.

A doua întâlnire s-a petrecut în primăvara anului 1991. De data asta eram însoțit de un prieten de-al meu, care era medic veterinar.

Sf. Cuvios Paisie
Aghioritul (1924-†1994),
icoană

Înainte de a ajunge la Colibă, vicleanul mi-a adus în minte următorul gând: "Pentru care din noi doi va ieși, oare, Starețul?" Când Cuviosul Paisie a ieșit din Colibă, mi-a spus: "Pentru el am ieșit afară". Și a arătat spre prietenul meu. Atunci eu i-am răspuns că mă bucur pentru aceasta. Când Starețul a auzit acest răspuns m-a privit cu multă dragoste.

După moartea sa, Cuviosul mi s-a arătat în vis de trei ori. M-a întrebat ce fac, iar apoi mi-a dat câteva sfaturi, prin care m-a întărit în credință.

Ieromonahul Iosif Kangansidis

❖ În data de 19 decembrie 1992 am mers împreună cu trei colegi în Sfântul Munte pentru trei zile. Când am ajuns la Colibă, nu era nimeni și am bănuț că Starețul lipsește. După ce am stat și ne-am ospătat cu cele pe care le avea pe tava de zinc – portocale și mandarine – și am băut apă din de la robinetul de acolo, ne-am sculat să plecăm. Atunci ușa s-a deschis și cu toate că toți eram îmbrăcați civil, l-am auzit pe Stareț spunând:

– Bine ați venit, băieți! Bine ați venit, măi aviatorilor!

Am început să discutăm despre subiecte militare, despre politică, despre Dumnezeu.

Ne-a făcut o impresie grozavă atunci când ne-a spus că unii au pus niște oameni să-l omoare. Motivul era că acțiunile lui stricau planurile anumitor puteri și de aceea au plătit 3 ucigași să-l ucidă. Dar Cuviosul a înțeles aceasta și în ziua în care aveau să meargă la el, s-a rugat, s-a îmbrăcat cu schima și analavul și îi aștepta. Când aceia au ajuns, le-a spus:

– Bine ați venit voinicilor! Mormântul îl am pregătit. Nu o să vă osteniți. Vă rog numai atât, după ce mă veți omorî, să aruncați peste mine câteva lopeți de pământ ca să nu rămân în mormânt neacoperit.

Aceia însă, auzind acestea, s-au făcut galbeni ca ceara, au lăsat armele și au rupt-o la fugă. Atunci Starețul a mulțumit că Dumnezeu i-a prelungit viața.

Părintele H. ne-a povestit că un mirean care nu credea că azi se mai fac minuni, l-a vizitat pe Starețul Paisie. Acesta i-a depistat boala lui și îndată i-a dat și tratamentul.

*Țubekas Constantin, colonel de aviație,
Tesalonic*

(N.Zurnazoglu, Cuviosul Paisie Aghioritul,
Mărturii ale închinătorilor)